

Arrest

nr. 152 202 van 10 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 24 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 februari 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 maart 2015 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 2 februari 2015 de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 27 mei 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 5 juni 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij verwijst naar de schriftelijke procedure en zet uiteen dat de reden waarom een vraag tot horen werd ingediend is dat de woonplaatskeuze voor deze procedure bij de verzoekende partij werd gedaan, doch de verzoekende partij een aangetekend schrijven aan hem gericht niet in ontvangst kan nemen daar hij niet in het bezit is van een identiteitskaart. De verzoekende partij bevestigt de brief vanwege de griffie niet te hebben ontvangen. De voorzitter wijst erop dat uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij werd afgeschreven naar het buitenland sinds 28/2/2015 en vraagt of dit niet eerder de reden is waarom het schrijven van de griffie niet in ontvangst werd genomen. De verzoekende partij blijft het antwoord schuldig. De verwerende partij bevestigt dat de verzoekende partij werd afgeschreven sinds 28/2/2015. Voor het overige verwijst zij naar de nota met opmerkingen.”*

2.5. Verzoeker tracht aan te tonen dat hij de uitnodigingsbrief van de Raad inzake de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen nooit heeft ontvangen en wijst er in deze op dat het voor hem – bij gebreke aan een identiteitskaart – niet mogelijk is een aangetekende zending in ontvangst te nemen. De Raad dient in deze evenwel op te merken dat dergelijk ongefundeerd betoog niet kan worden aangenomen. Zo merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker niet in het bezit zou zijn van een identiteitskaart nog niet impliceert dat hij zich op geen enkele wijze zou kunnen identificeren bij de postdiensten als zijnde de bestemming van de zending. Hierbij kan erop worden gewezen dat verzoeker in zijn verzoekschrift zelf heeft aangegeven naar België te zijn gekomen met een geldig paspoort en visum, zodat hij deze identificatiegegevens had kunnen gebruiken. Verder weerlegt verzoekers raadsman ter terechtzitting ook geenszins de vaststelling van de Raad dat verzoeker sedert 28 februari 2015 werd afgeschreven naar het buitenland, wat het gebrek aan inontvangstname van de zending zou kunnen verklaren.

2.6. Gelet op de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt – buiten zijn wil om – geen kennis te hebben kunnen nemen van de uitnodigingsbrief van de Raad inzake de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en niet is betwist dat hij in gebreke is gebleven tijdig een antwoord op voormelde brief over te maken aan de Raad, brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat, bij gebreke aan een tijdig antwoord inzake de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA